

ikke noget, som nogen her i Folketinget kan være uenige i.

Men det, jeg egentlig spurgte om, var: Hvad er det nye? Er det ikke korrekt, at en øremærkning jo kun er nødvendig, fordi hjemmestyret ikke selv kan løse sine egne problemer? Er det ikke det, der er selve kernen i det her? Hr. Mogens Jensen kan jo, fra nu og indtil der falder grøn sne, sige, at Socialdemokratiet gerne vil bistå. Det er da glimrende, men på den anden side er problemet, at der ikke er nogen, der vil modtage hjælpen, så der sker ingenting.

Kl. 14:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:24

Mogens Jensen (S):

Jeg bliver nødt til at henvise hr. Søren Espersen til at læse forslaget til vedtagelse – nu er det også kommet rundt, så det ligger på skrift. Der står rent faktisk, at partierne, der står bag det forslag til vedtagelse, mener, at der behov for en styrket indsats på det sociale område i Grønland, og at der nu derfor må foregå en dialog mellem regeringen og hjemmestyret om, hvordan det kan ske, men vi mener, det skal ske med udgangspunkt i den samarbejdsform, som vi altid har haft, nemlig med respekt for, hvad der er hjemmestyrets kompetence, og hvad der er den danske regerings og stats kompetence i den her sammenhæng. Og Socialdemokratiet bidrager med alt det, vi overhovedet kan, til at få løst de her problemer. Og jeg må stadig væk sige, at jeg ikke fra Dansk Folkepartis side i dag har hørt et eneste eksempel på en aktivitet eller et initiativ, der kan løse et eneste af de her problemer, ud over at man øremærker nogle bloktilskud, men jeg vil sige, at det alene altså ikke gør det.

Kl. 14:25

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger til ordføreren. Vi siger tak til hr. Mogens Jensen. Den næste i ordførerrækken er hr. Kristen Touborg.

Kl. 14:25

(Ordfører)

Kristen Touborg (SF):

I Den Grønlandske Selvstyrekommission var vi i oktober meget tæt på en endelig aftale om de grønlandsk-danske forhold, men så udskrev statsministeren folketingsvalg, og dermed stoppede sagen. Kun Dansk Folkeparti stod uden for denne overordnede aftale, som blev indgået, og det viste Dansk Folkeparti også ved, at man fak-

tisk kom med en mindretalsudtalelse i den sammenhæng.

Det har de seneste år tilsyneladende været et brændende ønske hos Dansk Folkeparti at sætte sig på rollen som regeringens nordatlantiske indpisker, og enhver anledning bliver energisk udnyttet. Det gælder også i den forespørgsel, som vi har her i dag.

Det er, som om Dansk Folkeparti overhovedet ikke er interesseret i at finde løsninger, når det gælder Grønland. Tværtimod har de tilsyneladende lagt sig i selen som den genstridige slædehund, der ustandselig glammer og skaber uro i flokken, så enhver fremdrift bliver forsinket eller besværliggjort. Men løsninger, nej, dem har Dansk Folkeparti ingen forslag til.

Sidst, vi oplevede det, var i forbindelse med asyldebatten, hvor de grønlandske folketingsmedlemmer fik læst og påskrevet, og der blev truet med at trække i tilskudsbeløbene, hvis de tillod sig den flothed at blande sig i asyldebatten. I den sammenhæng var Venstres hr. Søren Pind såmænd ikke ret meget bedre. Han kunne heller ikke modstå fristelsen til at blande sig og betegne to grønlandske politikere som nogle, der lige pludselig var kommet ned fra indlandsisen for at drive dansk indenrigspolitik. Jamen hvor er vi henne?

Man kan jo spørge, om MF'ere, som er valgt på Bornholm, ikke må blande sig i, hvad der i øvrigt foregår i det danske rige. Det er jo en udmærket sammenligning. Det ville da være fuldstændig surrealistisk, hvis de ikke måtte det, og det er det altså også, når man agerer sådan over for de grønlandske medlemmer. Der eksisterer altså ikke A- og B-medlemmer i det danske Folketing, sådan er det.

I øvrigt må man jo sige, at det ikke er ukendt – heller ikke for borgerlige regeringer – at bygge sine flertal på nordatlantiske mandater. Det har man sådan set gjort. Jeg tror, at første gang var i 1961, da der skulle dannes regering. Men det er vel ikke et ukendt fænomen, og derfor kan man godt undre sig over, at Dansk Folkeparti tager sådan på vej i den sammenhæng.

Dansk Folkeparti har været inde på, om man skulle øremærke bloktilskuddet til Grønland i forhold til de store sociale problemer. Det mener vi ikke er en farbar vej. Man skal ikke genindføre dansk formynderi over for Grønland. Det er derfor afgørende, at grønlænderne afgør, hvordan bloktilskuddet anvendes, hvilket også fremgår af det forslag til vedtagelse, der foreligger.